quicq̄d sine volūtate vel ɔsensu pr̄is spiri
tualis fit. vane glorie deputabit̄ non mer
E cedi:? Nō legistis in euāgelio quā formā
obediēdi puer Ih̄s puer⁊ sanctis tradi-
derit:? Nā cū remāsisset in hierl'm: ⁊ dixis-
set in his q̄ patris sui erāt oportere se esse.
nō acquiescētibꝫ parentibꝫ eiꝰ. seq̄ illos in
nazareth nō despexit. mgr̄ discipulos. de
us hoīes. verbū ⁊ sapientia: fabꝛū ⁊ femi
nam. Quid etiā addit sacra hystoria. Et
erat (inq̄t) subditꝰ illis. Quousqꝫ vos sa-
pientes estis in oculis vr̄is:? deꝰ se morta
libꝫ credit ⁊ subdit. ⁊ vos in vijs vr̄is ad-
huc ambulatis:? Bonū recepatis spūm:
sꝫ nō bn̄ vtimini eo. Vereor ne aliū ꝑ isto
recipiat⁊: q̄ sub specie boni supplātet vos
⁊ qui spū cepist⁊: carne cōsumemini. An
nescitis qꝛ angelꝰ sathane multotiēs trās
figurat se in angelū lucis:? Sapīa est deꝰ
⁊ vult se amari nō solū dulciter: sꝫ ⁊ sapiēt̄
Vn̄ apl'us. Rationabile (inq̄t) obseq̄um
vestrū. Alioq̄n facillime zelo tuo spūs il-
ludet erroris: si sciam negligas. Nec ha-
bet callidus hostis machinamētū effica-
cius ad tollendā de corde dilectōem: q̄ꝫ si
efficere possit vt in ea incaute ⁊ nō cū rōe
ambulet̄. Quāobrem ego cogito modos
quosdā tradere vobis q̄s ope p̄ciū est de-
um diligētibꝫ obseruare. Sꝫ qꝛ hic sermo
finē desiderat: cras eos si deꝰ vitā mihi et
ociū qd̄ nūc habemꝰ ad differendū serua-
uerit: explicare conabor. Tūc enī recreat⁊
nocturna q̄ete sensibꝫ: ⁊ qd̄ est p̄cipuū ora
tione p̄missa: alacriores. vt iustū est. ad s
monē de dilectiōe ɔueniemꝰ. p̄stāte domi
no nostro Ih̄u christo cui honor ⁊ gloria
in secula seculoꝝ Amen.

Sermo. xx.

D Ta magistri x
v bis sermo exordiū sumat. q̄ nō
amat dn̄m Ih̄m: anathema sit
Valde oīno mihi amādꝰ est: p quē sum.
viuo: ⁊ sapio. Si ingratꝰ sum ⁊ indignꝰ.
Dignꝰ plane est morte q̄ tibi dn̄o ih̄u xp̄e
recusat viuere ⁊ mortuꝰ est. ⁊ q̄ tibi non sa
pit: desipit ⁊ q̄ curat esse: nisi ꝑpter te: p ni
hilo ē ⁊ nihil est. Deniqꝫ q̄d est hō nisi qꝛ
tu innotuisti ei. Propter temetip̄m deꝰ fe
cisti oīa. ⁊ qui esse vult sibi ⁊ nō tibi: ni-
hil esse incipit inter oīa. Deū time ⁊ mā
data eiꝰ obserua. H̄ est (inq̄t) omis homo.

Ergo si hoc est oīs hō. absqꝫ h̄ nihil hō.
Inclina tibi deꝰ modicū id qd̄ me digna
tus es esse. Atq̄ de mea misera vita susci-
pe obsecro residuū annoꝝ meoꝝ. Pro his
ꝟo q̄s viuēdo ꝑdidi. qꝛ ꝑdite vixi. cor cō
tritū ⁊ humiliatū deꝰ nō despicias. Dies
mei sicut vmbra declinauerūt: ⁊ p̄terierūt
sine fructu. impossibile est vt reuocē: pla-
ceat vt recogitē tibi eos in amaritudine
aīe mee. Iā de sapiētia. an̄ te est oē desi-
derium meū: ⁊ ꝑpositū cordis mei. Si q̄
esset in me:? seruarē ad te. Sꝫ deꝰ tu scis i-
sipientiā meā. nisi q̄ hip̄m fortasse sapeē
q̄ ⁊ ego agnosco eā. ⁊ quidem ex munere
tuo. Auge illud mihi mime q̄dē ingrato
ꝑ munusculo: sꝫ solicito ꝑ eo quod deest.
Pro his g̃ ita sum amās te q̄ꝫtū possum.
Sꝫ ē qd̄ me plꝰ mouet. plꝰ vrget. plꝰ accē E
dit. Sup oīa (inq̄ꝫ) reddit amabilē te mi
hi Ih̄u bone calix quē bibisti: opꝰ nostre
redēptionis. Hoc oīno amorē nostrꝝ faci
le vendicat totū sibi. Hoc (inq̄ꝫ) est quod
nr̄am deuotionē ⁊ blandiꝰ allicit: ⁊ iustiꝰ
exigit: ⁊ artiꝰ stringit: ⁊ afficit vehemētiꝰ.
Multū q̄ppe laborauit i eo saluator mū
di. nec in oī mūdi fabrica tm̄ fatigatio-
nis auctor assumpsit. Ille deniqꝫ dixit ⁊
facta sunt: mādauit ⁊ creata sunt. At ꝟo
hic ⁊ in dictis suis sustinuit ɔtradictores
⁊ in factis obseruatores: ⁊ in tormētis il-
lusores: ⁊ in morte exprobratores. Ecce q̄
mō dilexit. Adde q̄ hāc ip̄am dilectōem
nō reddidit sꝫ addidit. Nā q̄s p̄or dedit
ei: ⁊ retribuet̄ ei:? Sꝫ vt sanctꝰ Iohannes
euāgelista ait. nō qꝛ nos dilexerimꝰ eū. sꝫ
qꝛ ip̄e p̄or dilexit nos. Deniqꝫ dilexit etiā
nō existētes. Sꝫ adiecit ⁊ resistētes dilige
re iuxta Pauli testimoniū dicētis. qm̄ cū
adhuc inimici essemꝰ recōciliati sumꝰ dō
ꝑ mortē filij eiꝰ. Alioq̄n si nō dilexisset ini
micos: nōdū possedissꝫ amicos. sicut nec
dū q̄s sic diligeret essent: si nō dilexisset q̄
nōdū essent. Dilexit aūt dulcit̄. sapienter F
fortit̄. Dulce nēpe dixerim q̄ carnē indu
it. cautū q̄ culpā cauit. forte q̄ mortē su-
stinuit. Nā q̄s sane in carne visitauit. car
nalit̄ tm̄ neq̄q̄ꝫ amauit. sꝫ i prudētia spūs
Spūs q̄ppe an̄ faciem nr̄am xp̄s dn̄s.
emulās nos dei emulatōe: n̄ hoīs. ⁊ certe
saniori q̄ꝫ p̄mꝰ adā euā suā. Itaqꝫ q̄s in
carne q̄siuit: dilexit i spū: redemit i ꝟtute.
Plenū prsus oī suauitat⁊ dulcedīe: vidre

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0066
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt